

שובל (שעבלי), משה



בן יחיה ורבקה. נולד ביום א' בכסלו
תרצ"ט (24.11.1938) בירושלים. את לימודיו
התחיל ב"תלמוד תורה" של תנועת
"המזרחי" ולאחר-מכן עבר למשק חולדה
והתחנך בחקלאות בקבוצת-הנוער שבו. היה
מתפרנס כחבר "אגד" בחברת "המקשר".
באוקטובר 1955 גויס לצה"ל ולאחר
ששוחרר מן הצבא היה יוצא מדי פעם
למילואים. גם לפני מלחמת ששת הימים
נקרא לדגל והיה חייל טוב שביצע את כל

אשר הוטל עליו. ביום השלישי לקרבות, הוא כ"ח באייר תשכ"ז
(7.6.1967), נפל בצור-בחר שבירושלים בעלותו על מוקש. הניח אשה ובן.
לאחר נפלו צוין לשבח "על גילוי אומץ לב, התנדבות למופת תוך דאגה
לחיי חבריו" וכן תואר המעשה: ביום 5 ביוני 1967 הפגיו האויב קשות
את עמדת המרגמות במחנה אלנבי. בשטח זה חנתה מכונית מלאה חמרי-
חבלה; אשר הפגיעה בה היתה גורמת להרג ולהרס בשטח. משה קפץ
למכונית ותוך סיכון-חיו נהג אותה והוציאה מהשטח המופגז. במעשהו
זה מנע פגיעה אפשרית בחבריו. אך כעבור יומיים נפל משה בעלותו
עם גיפ תול"ר על מוקש; זה היה כאמור בצור-בחר. הובא למנוחת-
עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. חברת "אגד"
הקימה ספרייה לזכרו.